



Jury rapport fotowedstrijd; op pad voor de Reiziger.

De winnaar!

Uiteraard is het (tegen)licht prachtig en de laaghangende mist een groot pluspunt. Maar los van die 'gratis' voordeeltjes is er goed nagedacht over de compositie. Er zitten een flink aantal lijnen in die je het beeld in trekken. De wandelaar en zijn hond staan mooi gepositioneerd in de compositie. Wat ons betreft zijn ze zelfs een must om het beeld meer te laten zijn dan een 'gewoon' mooi plaatje. De lange schaduw van de persoon valt weer fraai over het weggetje. Normaal trekken de meest heldere delen van een beeld als eerste de aandacht. Om die reden zorg je er meestal voor dat die delen dan ook interessant zijn. De zon is hier eigenlijk helemaal niet zo interessant, maar doordat er zoveel mooie eye-catchers zijn in het lijnenspel stoort die overstraalde zon ons in dit beeld totaal niet.

Samenvattend een prachtig doordacht en uitgebalanceerd beeld.

Eervolle vermeldingen (in de top 3)

Nummer 2. Een fraaie afbeelding van een wel oerhollands, zelfs rood-wit-blauw, beeld. Het gevaar van dit soort beelden is dat het het zoveelste beeld van een veld met tulpen wordt. Dat geldt hier wat ons betreft nog steeds wel een beetje, maar het is in dit geval wel erg mooi uitgevoerd. De tulpenlijnen lopen keurig gespiegeld naar het (horizontale) midden dat ook echt in het midden ligt. De horizon ligt mooi op 1/3 zoals de compositieregels 'voorschrijven'. Niet dat dat wat ons betreft een wet van Meden en Perzen is, maar het valt hier allemaal precies goed. De scherpte ligt goed op de eerste, groot in beeld zijnde, tulpenrij. Door het gebruik van een groothoeklens is er een mooi ruimtelijk perspectief ontstaan.

Samenvattend: Prima beeld van een onderwerp dat soms al snel een cliché is.

Nummer 3. Een derde prijs voor het paard in de mist. Voor ons een origineel beeld waarbij goed is gelet op de zogenaamde negatieve ruimte. Negatieve ruimte is datgene in een beeld dat 'er eigenlijk niet toe doet'. Dat klinkt wat cryptisch maar een goed gebruik van de negatieve ruimte (een term die voornamelijk in de teken- en schildertechnieken wordt gebruikt) maakt dat het hoofdonderwerp versterkt wordt in een beeld. In gewone woorden houdt dat hier in dat het paard precies goed is geplaatst in het lichte deel van het beeld waar de zonnestrallen zo mooi door de bomen heen schijnen. Ook het struikje links op de voorgrond en de boom rechts geven een soort van tunnel waardoor het oog naar het hoofdonderwerp, het paard dus, wordt getrokken. ***Samenvattend: Een goed doordacht beeld dat interessant wordt doordat het hoofdonderwerp precies de aandacht krijgt die de fotograaf bedoelt in een omgeving die de fotograaf bedoelt in een omgeving die verder niet heel boeiend is.***

Jury rapport onder leiding van C. Borsboom, fotograaf:

Charles (1959) is een geboren en getogen Delftenaar. Oorspronkelijk opgeleid tot informaticus besloot hij, na een carrière bij TNO en Waterloopkundig laboratorium, in '99 het roer om te gooien. Vanaf die tijd is hij als beroepsfotograaf werkzaam. Sindsdien werkt hij in opdracht van diverse bedrijven, schrijft met enige regelmaat artikelen, geeft lezingen of neemt plaats in een jury.

Charles heeft als fotograaf een brede interesse. Alhoewel landschapsfotografie favoriet is, wordt hij ook gefascineerd door portret- en documentaire fotografie. Sinds 2012 verzorgt Charles fotoworkshops en fotoreizen in China. Vervolgens zijn daar Noord-Ierland, Ierland, La Palma en Siberië bijgekomen.

Doorlopend op zoek naar lijnen, vormen en structuren in het landschap kenmerkt de fotografie van Charles.

